

РЕШЕНИЕ

№ 884

гр. Бургас, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ ВЛ. ПЕТРОВА

при участието на секретаря НЕДЯЛКА Й. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от СИЛВИЯ ВЛ. ПЕТРОВА Гражданско дело № 20212120108750 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба от ЕТ „В - ** - Г.Ж.“, ЕИК ***** чрез пълномощника адв. М.Х. - АК Б., гр. Б., *** против „Централна кооперативна банка“ АД, ЕИК 831447150, със седалище и адрес на управление: гр. София 1086, бул. „Цариградско шосе“ № 87, с която е предявен отрицателен установителен иск за недължимост - частично за сумата от 15000 лева от главница в общ размер от 385 000 лева по образувано изп. дело № 20187050400575/2018г. на ЧСИ И.Б. поради погасяване по давност на правото на принудително изпълнение на ответника - взыскател.

Твърди, че с влязлото в сила Решение № IV-256/24.09.2020 г. по в.гр.д. № 1665/2020г. е прието, че погасителната давност по отношение на длъжника ЕТ „В. - ** - Г.Ж.“, ЕИК ***** е прекъсната на 20.03.2012г. и спрямо него не са извършвани никакви изпълнителни действия в продължение на повече от 5 години, поради което правото на ответника да търси принудително изпълнение се е погасило на 21.03.2017г. Ето защо ищеца счита, че в негова полза е изтекла петгодишната давност и вземанията на кредитора са погасени. Независимо от постановеното със влязло в сила съдебно решение ответникът е продължил принудителното изпълнение. Моли се за уважаване на предявения иск. Претендира разноски.

Правното основание на иска е чл. 439 от ГПК във връзка с чл. 124, ал. 1 от ГПК. Материалноправното основание, на което ищцовата страна се

позовава е изтекла в нейна полза погасителна давност, поради което съдът приема, че е налице предвиден от закона факт за допустимостта на производството, настъпил след приключването на производството, по което е издадено изпълнителното основание.

По делото е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва иска с подробни съображения. Моли за отхвърляне на иска и присъждане на разноси.

При преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази релевантните за случая законови разпоредби съдът достига до следните фактически и правни изводи:

Не се спори по делото, че ищецът Г.Ж. в качеството му на ЕТ „В. - ** - Г.Ж.“, ЕИК *****, гр. Б. и „Мирър Инвестмънт“ ООД, ЕИК 147122001, гр. Бургас са солидарни длъжници на „Централна кооперативна банка“ АД, ЕИК 831447150, гр. София. Задължението на търговците към банката произтича от Договор № 79400РО-АА-1160/ 31.07.2008г. за предоставяне на овърдрафт за сумата от 400 000 лева, като ищецът е имал качеството поръчител по описания банков паричен заем. Банката е инициирала ч.гр.д. № 11776/ 2011г. на РС гр. Бургас за събиране на вземането си, което солидарните длъжници не са изпълнили в срок. Издадена е заповед № 7872/21.12.2011г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл. 417 от ГПК на РС гр. Бургас, а на 29.12.2011г. е издаден и изпълнителен лист по посоченото дело за сумите 295 000 лева - предсрочно изискуема главница, 105 000 лева - просрочена главница, 3240 лева - такса за управление за периода от 01.08.2010г. до 01.08.2011г., сумата от 55983.17 лева - договорна лихва върху непогасената част от главницата, сумата от 9537.59 лева - наказателна лихва върху просрочената главница от 105 000 лева за периода 21.07.2011г. до 19.12.2011г., ведно със законната лихва върху главницата в общ размер от 400 000 лева от датата на постъпване на заявлението в съда – 19.12.2011г. до изплащане на вземането, както и сумата от 9375.22 лева - разноси по делото.

На 24.01.2012г. по молба на банката до ЧСИ И.Б. е образувано изп.дело № 52/2012г. по описа на съдебния изпълнител. Материалите по производството са преминали на разпореждане при няколко ЧСИ и ДСИ при РС гр. Пещера в периода от 2012г. до 2018г. През 2018г. производството е било върнато при ЧСИ Б., където е образувано изп. дело № 20187050400575/2018г. Страните не спорят, че по отношение на длъжника ЕТ „В. - ** - Г.Ж.“ последното изпълнително действие е извършено на 20.03.2012г. чрез налагане на заповед на МПС, а по отношение на длъжника „Мирър инвестмънт“ ООД са извършвани регулярно множество изпълнителни действия.

Не е спорно, че настоящото производство е второ по ред за установяване недължимостта на част от останалата част от главницата, след като с влязло в сила решение № IV - 256/24.09.2020г. по в.гр.д. № 1665/2020г. на БОС е прието за установено, че ЕТ „В. - ** - Г.Ж.“, ЕИК *****, не дължи на „Централна кооперативна банка“ АД, ЕИК 831447150, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 87, сумата от 15 000 лева, частично от пълния размер на главницата от 400 000 лева, предмет на изпълнително дело № 20187050400575 по описа на ЧСИ И.Б., поради погасяване по давност на основание чл. 110 вр. чл. 116, б. „в“ от ЗЗД. В производството по цитираното дело спорно е било обстоятелството дали с извършването на изпълнителни действия по отношение на главния длъжник „Мирър инвестмънт“ ООД се прекъсва погасителната давност по отношение на поръчителя ЕТ „В. - ** - Г.Ж.“. Съдът на основание чл. 148 ЗЗД е приел, че прекъсването на погасителната давност по отношение на главния длъжник чрез предприемане на изпълнителни действия в рамките на изпълнителното производство няма действие по отношение на поръчителя. В процесния случай погасителната давност по отношение на поръчителя е прекъсната на 20.03.2012г. с налагането на заповед върху МПС и спрямо него не са извършвани никакви изпълнителни действия в продължение на повече от 5 години, поради което правото на вискателя да търси принудително изпълнение от него се е погасило по давност на 21.03.2017г.

Съгласно задължителните за съдилищата разяснения, дадени с Тълкувателно решение 3/2016 от 22.04.2019 год. по тълк. дело № 3/2016г. на ОСГТК на ВКС, решението по уважен частичен иск за парично вземане се ползва със сила на пресъдено нещо относно правопораждащите факти на спорното субективно материално право при предявен в друг исков процес иск за защита на вземане за разликата до пълния размер на паричното вземане, произтичащо от същото право. При уважаване на частичния иск обективните предели на СПН обхващат основанието на иска, индивидуализирано посредством правопораждащите факти /юридическите факти, от които правоотношението произтича/, страните по материалното правоотношение и съдържанието му до признатия размер на спорното субективно материално право. Поради това, че общите правопораждащи юридически факти са едни и същи, както за частичния иск, така и за иска за останалата част от вземането, те се ползват от последиците на СПН при разглеждане на иска за останалата част от вземането.

В случаите, когато предмет на последващия иск за съдебна защита е разликата /остатък/ от вземането, се касае до същото субективно материално право, същото вземане, но в останалия незааявен с предявения преди това частичен иск обем. По двата иска се претендира едно и също вземане, но в

различен обем, различни части. Предвид правоустановяващото и преклудиращото действие на СПН е недопустимо в последващия исков процес за остатъка от вземането да се спори относно основанието на вземането и правната му квалификация.

В настоящия случай, основанието на иска е доказано със сила на пресъдено нещо с решението по уважения частичен иск за парично вземане – погасяване на вземането по давност на основание чл. 110 вр. чл. 116, б. „в” от ЗЗД. Недопустимо е в настоящия процес за остатъка от вземането да се спори относно основанието на вземането. По изложените съображения настоящият състав приема, че предявеният частичен иск с правно основание чл. 439 ГПК е основателен в рамките на предявения му размер от 15 000 лева и следва да бъде уважен. Следва решение, с което да бъде прието за установено, че ЕТ „В. – ** - Г.Ж.”, ЕИК *****, не дължи на „Централна кооперативна банка” АД, ЕИК 831447150, сумата от 15 000 лева, частично от пълния размер на главницата от 385 000 лева, предмет на изпълнително дело № 20187050400575 по описа на ЧСИ И.Б., поради погасяването по давност на основание чл. 110 вр. чл. 116, б. „в” от ЗЗД.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 2700 лева, представляваща заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл.235 от ГПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че ЕТ „В. - ** - Г.Ж.”, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Б., **, чрез адв. М.Х., АК гр. Б., с адрес: гр. Б., **, не дължи на „ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА” АД, ЕИК 831447150, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе” № 87, представляван от Г.Д.К., С.М.С. и Г.К.К., сумата от 15 000 лева, частично от пълния размер на главницата от 385 000 лева, предмет на изпълнително дело № 20187050400575 по описа на ЧСИ И.Б., поради погасяване по давност на основание чл. 110 вр. чл. 116, б. „в” от ЗЗД.

ОСЪЖДА „ЦЕНТРАЛНА КООПЕРАТИВНА БАНКА” АД, ЕИК 831447150, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Цариградско шосе” № 87, представляван от Г.Д.К., С.М.С. и Г.К.К., да заплати на ЕТ „В. – ** - Г.Ж.”, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Б., **, чрез адв. М.Х., АК гр. Б., с адрес: гр. Б., **, сумата от 2700 лева (две хиляди и седемстотин лева), представляваща разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от получаване на съобщение за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____